

כדי שיתברך שמו הקדוש, ויתחבר עם החברים הקדושים הללו ולא יבגם את תפלתו, משום שימנע ברכות מהעולם ויתחבר עם אותו איש משחית, שהוא מונע ברכות מן העולם וגרם מות לכלם.

כתוב (דברים יח) וחבר חבר. מה זה וחבר חבר? זה אותו מי שהוא הולך אחר הצד האחר ומכשף כשפים, הוא מושך עליו רוח אחרת טמאה, ומתחבר באותה חברות של אותו חבר רע, ושורה בחברות עם אותו חבר איש משחית. ולמה נקרא חבר? משום שבשעה שנולד אדם הוא מתחבר עמו, ותמיד עמו כחבר. אחר כך נהפך לו חבר איש משחית.

וכך יש בצד הקדשה, בצד הימין, חבר טוב, שעושה טוב עם האדם בעולם הזה ובעולם הבא, והחברים הללו עומדים תמיד על האדם בחברות אחת להצילו ולהגן עליו ולהיות עמו חברים, לקדש את שם רבונו ולזמר ולשבח לפניו תמיד.

מאלו יוצאים ארבעה תומכים אחרים לאותם השנים עשר שאמרנו, החברים הללו. ואלו הם עומדים לאותם שיועצים עצה להזיק לצדיקים. אף על גב שלא עושים, ועולים ומודיעים הדבר למעלה, ומבטלים את אותה העצה. ואלו נקראים ארואלים. ואף על גב שכלם התמנו לזה, כל אחד התמנה ונפקד על דברים ידועים, ותחת אלו אין להם חשבון.

אלו הארבעה עומדים לארבעת צדדי העולם, וכל אחד עומד להשגיח על ישראל, ואלו נקראים חרפים, כמו שנאמר (שיר השירים ב) מציץ מן החרפים. שמות אלו הארבעה שנקראים חרפים:

באלין חברין קדישין, ולא יפגום צלותיה. בגין דימנע ברכאן מעלמא, ויתחבר בההוא חבר איש משחית דאיהו מנע ברכאן מעלמא, וגרים מותא לכלהו.

בתיב (דברים יח) וחבר חבר, מאי וחבר חבר. ההוא מאן דאזיל בתר סטרא אחרא, וחרש חרשין, איהו מושך עליה רוחא אחרא מסאבא, ואתחבר בההוא חברותא דההוא חבר רע, ושארין בחברותא בהדיה, ההוא חבר איש משחית. אמאי אקרי חבר. בגין דבשעתא דאתייליד בר נש אתחבר עמיה. ותדיר קיימא בהדיה חבר. לבתר, אתהפך ליה חבר, איש משחית.

והכי אית בסטרא דקדושה, בסטרא דימינא, חבר טוב, דעביד טיבו עמיה דבר נש בעלמא דין ובעלמא דאתי. ואלין חברים קיימי תדיר עליה דבר נש, בחברותא חדא, לשיזבא ליה, ולאגנא עליה, ולמהוי עמיה חברים, לקדשא שמא דמאריהון, ולזמרא ולשבחא קמיה תדיר.

מאלין נפקי (דף ר"נ ע"ב) ארבע סמכין אתרנין, לאינון תריסר דקאמרן, הני חברים. ואלין אינון קיימי לגבי אינון דיעטין עיטא לאבאשא לצדיקייא. אף על גב דלא עבדי, וסלקי ואודעי מלה לעילא, ובטלי לההוא עיטא, ואלין אקרון ארואלי"ם ואף על גב דכלהו אתמנון לדא, כל חד וחד אתמנא ואתפקד על מלין ידיעאן. ותחות אלין לית לון חשבנא.

אלין ארבע, קיימי לארבע סטרי עלמא, וכל חד קאים לאשגחא עליהו דישראל. ואלין אקרון חרפים, כמה דאת אמר (שיר השירים ב) מציץ מן החרפים. שמא דאלין ארבע

עֵינָא ל. עֵירִיָּה. (עור"ה). עֵרִיא ל.
יְהִירָא ל.

עֵינָא ל. הוא עומד לצד מזרח, וְזֶה עומד להשגיח על כל אותם שעושים מעשים טובים, ועל כל אלו שחושבים מחשבה של מצוה, אף על גב שלא יכולים לעשות.

עֵירִיָּה עומד לצד דרום, וְזֶה עומד להשגיח על כל אותם שמנחמים את העני או שיש בלבם צער עליו, אף על גב שאינם יכולים לתת לו. ולאותם שהולכים לדרך מצוה, ולאותם שעושים חסד עם מתים. והוא מעמיד קיום של אמת. וְזֶה התמנה להזכיר אותו למעלה ולחקק דיוקנו למעלה, להכניסו לעולם הבא.

עֵרִיא ל. עומד לצד צפון. וְזֶה עומד להשגיח על כל אותם שחשבו לעשות רעות ולא עשו, או רוצים לחטא ובאו לעשות, והתחזק ביצרו ולא עשה.

יְהִירָא ל. עומד לצד מערב, וְזֶה עומד להשגיח על כל אותם שעוסקים בתורה ומכניסים בניהם ללמד תורה לבית הרב, ולכל אותם שמסתכלים על חולה כשהוא בבית חליו, ומשגיחים עליו ומודיעים לו שיתבונן בחטאיו ובמעשיו וישוב מהם לרבונו. משום שכל מי שמשתדל עם אותו חולה, שישתפל במעשיו וישוב בתשובה לפני הקדוש ברוך הוא, הוא גורם לו להנצל ולהשיב לו את רוחו.

ועל זה כתוב, (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ ה'. מה זה ביום רעה? ביום רע היה צריך להיות! אלא ביום רעה - ביום ששולטת אותה הרעה לקחת את נשמתו. אשרי משפיל אל דל - זהו חולה, כמו שנאמר,

דְּאֶקְרוּן חֲרָפִים, עֵינָא ל. עֵירִיָּה. (נ"א עור"ה).
עֵרִיא ל. יְהִירָא ל.

עֵינָא ל. אִיהוּ קָאִים לְסִטְר מְזֻרְחָ, וְדָא קִיִּמָּא לְאִשְׁגָחָא עַל כָּל אֵינּוֹן דְּעֵבְדִין עוֹבְדִין טְבִין, וְעַל כָּל אֵינּוֹן דְּמַחְשְׁבֵי מַחְשְׁבָה דְּמַצּוּהָ, אִף עַל גַּב דְּלָא יִכְלִי לְמַעְבַּד.

עֵירִיָּה, קִיִּמָּא לְסִטְר דְּרוּם. וְדָא קִיִּמָּא לְאִשְׁגָחָא, לְכָל אֵינּוֹן דְּמִנְחָמֵי לְמַסְפְּנָא, אוּ דְצַעֲרֵי לְבִיָּהּוּ עֲלֵיהּ, אִף עַל גַּב דְּלָא יִכְלִי לְמִיָּהֵב לֵיהּ. וְלֵאֵינּוֹן דְּאִזְלֵי לְאוּרְחָא דְּמַצּוּהָ. וְלֵאֵינּוֹן דְּעֵבְדֵי חֶסֶד עִם מְתִים. וְאִיהוּ קִיִּמָּא קִיּוּמָא דְּאֵמֶת. וְהֵאֵי אֲתִמְנָא לְאִדְפְּרָא לֵיהּ לְעֵילָא, וְלֵאֲחַקָּא דִּיּוֹקְנֵיהּ לְעֵילָא, לְאֵעֲלָא לֵיהּ לְעֵלְמָא דְּאֵתִי.

עֵרִיא ל. קִיִּמָּא לְסִטְר צְפוֹן. וְדָא קִיִּמָּא לְאִשְׁגָחָא לְכָל אֵינּוֹן דְּחֻשְׁבֵּי לְמַעְבַּד בִּישׁוּן, וְלָא עֵבְדֵי. אוּ בְּעָאן לְמַחְטֵי, וְאֵתִי לְמַעְבַּד, וְאֲתַקֵּף בִּיצְרֵיהּ וְלָא עֵבִיד.

יְהִירָא ל. קִיִּמָּא לְסִטְר מְעֵרְב. וְהֵאֵי קִיִּמָּא לְאִשְׁגָחָא לְכָל אֵינּוֹן דְּלְעָאן בְּאוּרִיָּתָא. וְעֵיִלֵי בְּנִיָּהּוּ לְמַלְעֵי בְּאוּרִיָּתָא לְבֵי רַב. וְלְכָל אֵינּוֹן דְּמִסְתַּכְלֵי עַל מְרַע, כַּד אִיהוּ בְּבֵי מְרַעִיהּ. וְאִשְׁגָחוּ עֲלֵיהּ, וְאוּדְעוּ לֵיהּ דִּיסְתַּכַּל בְּחוּבוֹי וּבְעוֹבְדוֹי, וְיִתּוּב מְנִיָּהּוּ לְמֵאֲרִיָּה. בְּגִין דְּכָל מָאן דִּישְׁתַּדַּל בְּהֵוָא מְרַע, דִּיסְתַּכַּל בְּעוֹבְדוֹי, וְיִתּוּב בְּתִיּוּבְתָא קָמִי קַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא, אִיהוּ גְרִים לֵיהּ לְאִשְׁתַּזְבָּא, וְלֵאֲתַבָּא לֵיהּ רוּחִיהּ.

ועל דא כתוב (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יי'. מאי ביום רעה, ביום רע מיבעי ליה. אלא ביום רעה, ביום דשלטא ההוא רעה למיסב נשמתיה. אשרי משפיל אל דל, דא הוא מרע. כמה דאת אמר,